EUROOPAN PARLAMENTTI

2004 *2009*

Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta

2008/2073(INI)

26.1.2009

MIETINTÖLUONNOS

Lissabonin sopimuksen vaikutuksesta Euroopan unionin institutionaalisen tasapainon kehittymiseen
(2008/2073(INI))

Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta

Esittelijä: Jean-Luc Dehaene

SISÄLTÖ

Sivu

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS 3

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Lissabonin sopimuksen vaikutuksesta Euroopan unionin institutionaalisen tasapainon kehittymiseen
(2008/2073(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen 6. maaliskuuta 2008 tekemän päätöksen,

– ottaa huomioon 13. joulukuuta 2007 allekirjoitetun Lissabonin sopimuksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta[1],

– ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Lissabonin sopimuksesta[2],

– ottaa huomioon 11. ja 12. joulukuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

– ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A6-0000/2009),

A. katsoo, että Lissabonin sopimus vahvistaa unionin institutionaalista tasapainoa, sillä se tehostaa kunkin poliittisen toimielimen keskeisiä tehtäviä ja vahvistaa siten niiden rooleja toimielinkehyksessä, jossa toimielinten välinen yhteistyö on unionin yhdentymisprosessin onnistumisen keskeinen tekijä,

B. katsoo, että Lissabonin sopimuksella entinen "yhteisömenetelmä" muutetaan sitä mukauttamalla ja vahvistamalla "unionimenetelmäksi", jonka oleellisia piirteitä ovat seuraavat:

  – Eurooppa-neuvosto määrittelee yleiset poliittiset suuntaviivat ja painopisteet

  – komissio ajaa unionin yleistä etua ja tekee tätä varten tarvittavat aloitteet

  – Euroopan parlamentti toimii yhdessä neuvoston kanssa lainsäätäjänä ja budjettivallan käyttäjänä komission ehdotusten pohjalta,

C. katsoo, että Lissabonin sopimuksella tämä unionin erityinen päätöksentekomenetelmä laajennetaan koskemaan uusia unionin lainsäädäntö- ja talousarviotoiminnan aloja,

D. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa määrätään, että Eurooppa-neuvosto voi yksimielisellä päätöksellä ja Euroopan parlamentin suostumuksella laajentaa

[1] EUVL C 306, 17.12.2007, s. 1.
[2] Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0055.

määräenemmistöpäätöksenteon ja tavallisen lainsäätämisjärjestyksen soveltamisalaa ja vahvistaa näin unionimenetelmää,

E. katsoo, että vaikka uuden perussopimuksen tavoitteena on yksinkertaistaminen ja Eurooppa-neuvoston ja neuvoston puheenjohtajuuksien johdonmukaisuuden lisääminen, erilliset rinnakkaiset Eurooppa-neuvoston ja ulkoasiainneuvoston (ja euroryhmän) puheenjohtajat sekä neuvoston muiden kokoonpanojen kiertävän puheenjohtajuusjärjestelmän jatkaminen saattavat heikentää unionin toimintakykyä,

F. katsoo komission puheenjohtajan uuden valintamenettelyn edellyttävän, että vaalitulokset otetaan huomioon ja Eurooppa-neuvoston ja Euroopan parlamentin edustajat käyvät tarvittavat neuvottelut, ennen kuin Eurooppa-neuvosto nimeää ehdokkaansa komission puheenjohtajaksi,

G. katsoo, että toimielinten välisen yhteistyön järjestäminen päätöksentekoprosessissa on unionin menestyksellisen toiminnan avain,

H. katsoo, että uudessa perussopimuksessa tunnustetaan strategisen monivuotisen sekä operatiivisen vuosittaisen ohjelmasuunnittelun kasvava merkitys toimielinten kitkattomien suhteiden ja päätöksentekoprosessien tehokkaan täytäntöönpanon kannalta, ja korostaa komission roolia tärkeimpien ohjelmasuunnittelutoimien käynnistäjänä,

I. katsoo, että nykyinen seitsenvuotinen rahoitussuunnittelu merkitsee sitä, että joskus Euroopan parlamentti ja komissio eivät koko lainsäädäntökauden aikana voi tehdä merkittäviä poliittisia rahoituspäätöksiä, sillä niitä sitoo niiden edeltäjien hyväksymä kehys, jonka voimassaolo kestää niiden toimikauden loppuun asti,

J. katsoo, että Lissabonin sopimuksella otetaan käyttöön uusi ja kattava lähestymistapa unionin ulkoiseen toimintaan – vaikkakin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) koskevia kysymyksiä varten on erityisiä päätöksentekojärjestelmiä – ja luodaan erityisen ulkosuhdehallinnon avustama korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan "kahden tuolin" virka, joka on tämän uuden ja yhtenäisen lähestymistavan toimivuuden kannalta keskeinen tekijä,

K. katsoo, että Lissabonin sopimuksella otetaan käyttöön uusi unionin ulkoisen edustuksen järjestelmä, josta vastaavat pääasiallisesti – eri tasoilla – Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, komission puheenjohtaja ja korkea edustaja ja joka edellyttää huolellista yhteennivomista ja tehokasta koordinointia ulkoisesta edustuksesta vastaavien eri tahojen välillä vahingollisten toimivaltaristiriitojen ja päällekkäisen työn välttämiseksi,

L. ottaa huomioon, että 11.–12. joulukuuta kokoontunut Eurooppa-neuvosto sopi, että jos Lissabonin sopimus tulee voimaan vuoden loppuun mennessä, se käyttää sopimuksen suomaa mahdollisuutta ja säilyttää komission nykyisen kokoonpanomallin, jossa on yksi jäsen kustakin jäsenvaltiosta,

Yleisarvio

1. suhtautuu myönteisesti Lissabonin sopimukseen sisältyviin institutionaalisiin uudistuksiin, joilla luodaan edellytykset uudelle ja paremmalle unionin institutionaaliselle tasapainolle;

näin mahdollistetaan toimielinten nykyistä tehokkaampi, avoimempi ja demokraattisempi toiminta, ja unioni voi tuottaa kansalaisten odotuksia paremmin vastaavia tuloksia sekä toimia täysipainoisesti maailmanlaajuisena toimijana kansainvälisellä näyttämöllä;

2. korostaa, että kunkin toimielimen keskeiset ydintehtävät vahvistuvat, minkä ansiosta ne voivat kehittää omia roolejaan entistä tehokkaammin, mutta varoittaa, että uusi toimielinkehys edellyttää, että kaikki toimielimet hoitavat tehtäviään jatkuvassa yhteistyössä muiden toimielinten kanssa, jotta saavutetaan koko unionin kannalta myönteisiä tuloksia;

Päätöksenteon erityisen "unionimenetelmän" vahvistaminen toimielinten välisen tasapainon perustana

3. pitää tervetulleena sitä, että Lissabonin sopimuksessa "yhteisömenetelmän" keskeiset elementit – komission aloiteoikeus ja Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen päätöksenteko – on säilytetty ja niitä on vahvistettu seuraavasti:

   – Eurooppa-neuvostosta tulee toimielin, jonka erityisroolia poliittisten virikkeiden antajana ja unionin suunnannäyttäjänä vahvistetaan niin, että se määrittää strategiset tavoitteensa ja painopisteensä sekaantumatta unionin lainsäädäntö- ja budjettivallan normaaliin käyttöön;

   – komission rooli unionin toiminnan "moottorina" vahvistetaan, ja näin varmistetaan, että sen yksinoikeus tehdä lainsäädäntöaloitteita etenkin talousarviomenettelyssä säilyy koskemattomana (ja jopa lujittuu);

   – Euroopan parlamentin toimivaltaa yhtenä lainsäädäntövallan käyttäjänä lisätään, sillä tavallisesta lainsäädäntöjärjestyksestä (kuten nykyistä yhteispäätösmenettelyä tullaan kutsumaan) tulee yleinen käytäntö (ellei perussopimuksissa erikseen määrätä erityisen lainsäädäntöjärjestyksen noudattamisesta) ja se laajennetaan koskemaan lähes kaikkia unionin lainsäädännön aloja, myös oikeus- ja sisäasioita;

   – neuvoston rooli lainsäädäntövallan toisena käyttäjänä vahvistetaan ja säilytetään – joskin se painottuu jonkin verran muutamiin tärkeisiin aloihin – erityisesti Lissabonin sopimukseen sisältyvällä selvennyksellä, jonka mukaan Eurooppa-neuvosto ei toimi lainsäätäjänä;

   – myös uusi, kaikki menolajit kattava talousarviomenettely perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston tasavertaiseen yhteispäätösmenettelyyn, ja Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät yhdessä myös monivuotisesta rahoituskehyksestä, molemmissa tapauksissa komission aloitteen pohjalta;

   – erottelu lainsäädäntösäädösten ja säädösvallan siirron nojalla annettavien säädösten välillä sekä komission erityisen, molempien lainsäädäntövallan käyttäjien tasavertaisesti valvoman toimeenpanevan tehtävän tunnustaminen parantavat unionin lainsäädännön laatua;

   – mitä tulee unionin valtuuksiin tehdä kansainvälisiä sopimuksia, sopimuksessa tunnustetaan komission rooli käydä (läheisessä yhteistyössä korkean edustajan kanssa)

neuvotteluja (myös YUTP:tä koskevissa kysymyksissä), ja monet uudet sopimukset edellyttävät Euroopan parlamentin hyväksyntää, ennen kuin neuvosto voi tehdä ne;

4. pitää tervetulleena, että Lissabonin sopimuksen mukaan Eurooppa-neuvosto voi yksimielisellä päätöksellä ja Euroopan parlamentin hyväksynnällä laajentaa määräenemmistöpäätöksenteon ja tavallisen lainsäätämisjärjestyksen soveltamisalaa aloille, joilla niitä ei vielä sovelleta;

5. korostaa, että kokonaisuutena katsoen nämä "siltalausekkeet" ovat osoitus todellisesta suuntauksesta kohti "unionimenetelmän" mahdollisimman laajaa soveltamista, ja kehottaa näin ollen Eurooppa-neuvostoa hyödyntämään täysimittaisesti näitä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia;

6. katsoo, että kaikkien Lissabonin sopimuksen sisältämien institutionaalisten ja menettelyjä koskevien innovaatioiden täysimääräinen käyttö edellyttää syvällistä ja jatkuvaa yhteistyötä eri menettelyihin osallistuvien toimielinten välillä sekä sopimuksen tarjoamien uusien mekanismien, etenkin toimielinten välisten sopimusten, täysimittaista hyödyntämistä;

Euroopan parlamentti

7. suhtautuu erittäin myönteisesti siihen, että uudessa perussopimuksessa tunnustetaan varauksetta Euroopan parlamentin asema toisena unionin lainsäädäntö- ja budjettivallan käyttäjänä samoin kuin sen rooli monien unionin toiminnan kannalta tärkeiden poliittisten päätösten hyväksymisessä ja että sen poliittisia valvontatehtäviä vahvistetaan ja jopa laajennetaan, vaikkakin vähäisemmässä määrin, YUTP:n alalle;

8. painottaa, että tämä Euroopan parlamentin roolin tunnustaminen edellyttää muiden toimielinten täysimittaista yhteistyötä ja etenkin kaikkien sellaisten asiakirjojen oikea-aikaista toimittamista, jotka parlamentti tarvitsee hoitaakseen tehtävänsä tasavertaisesti neuvoston kanssa, sekä yhtäläistä pääsyä ja osallistumista asianomaisiin työryhmiin ja muissa toimielimissä pidettäviin kokouksiin muiden päätöksentekoprosessiin osallistuvien kanssa; kehottaa kaikkia kolmea toimielintä pohtimaan sellaisten toimielinten välisten sopimusten tekemistä, joilla jäsennellään näiden alojen parhaat toimintatavat toimielinten keskinäisen yhteistyön optimoimiseksi;

9. katsoo, että Euroopan parlamentin täytyy itse suorittaa tarvittavat sisäiset uudistukset rakenteidensa, menettelyjensä ja työskentelytapojensa mukauttamiseksi uusiin toimivaltuuksiin ja Lissabonin sopimuksesta johtuviin ohjelmasuunnittelua ja toimielinten välistä yhteistyötä koskeviin suurempiin vaatimuksiin; odottaa kiinnostuneena Euroopan parlamentin uudistamista käsittelevän työryhmän päätelmiä ja muistuttaa, että parlamentin toimivaltainen valiokunta valmistelee parhaillaan työjärjestyksen uudistamista sen mukauttamiseksi Lissabonin sopimukseen[1];

[1] Richard Corbettin mietintöluonnos Euroopan parlamentin työjärjestyksen muuttamisesta Euroopan parlamentin uudistamista käsittelevän työryhmän tekemien täysistuntotyöskentelyä ja valiokunta-aloitteisia mietintöjä koskevien ehdotusten valossa (PE 400.716 v01-00).

10. pitää tervetulleena sitä, että uudella perussopimuksella annetaan myös Euroopan parlamentille perussopimusten tarkistamista koskeva aloiteoikeus ja tunnustetaan parlamentin oikeus osallistua valmistelukuntaan sekä se, että Eurooppa-neuvoston päätös olla kutsumatta valmistelukuntaa koolle edellyttää Euroopan parlamentin hyväksynnän; katsoo, että näiden seikkojen tunnustaminen puoltaa Euroopan parlamentille myönnettävää täysimittaista oikeutta osallistua hallitustenväliseen konferenssiin (HVK) samoin ehdoin kuin komissio; katsoo, että kahden aiemman HVK:n kokemusten pohjalta tulevaisuudessa voitaisiin toimielinten välisellä järjestelyllä määrittää hallitustenvälisten konferenssien järjestämistä koskevat suuntaviivat, etenkin Euroopan parlamentin osallistumisen ja avoimuuskysymysten suhteen;

11. ottaa huomioon Euroopan parlamentin kokoonpanoa koskevat siirtymäkauden järjestelyt; muistuttaa, että jos tällaiset järjestelyt toteutetaan siten kuin 11.–12. joulukuuta kokoontunut Eurooppa-neuvosto on kaavaillut päätelmissään, asialle on saatava Euroopan parlamentin poliittinen hyväksyntä tai sitten asia on toimitettava sille suostumuksen antamista varten, mikäli toimenpide toteutetaan sellaisessa oikeudellisessa yhteydessä, että parlamentin suostumusta tarvitaan;

Eurooppa-neuvoston tehtävä

12. katsoo, että Eurooppa-neuvoston virallinen tunnustaminen erilliseksi itsenäiseksi toimielimeksi, jonka erityiset toimivaltuudet on selvästi määritelty perussopimuksissa, edellyttää, että Eurooppa-neuvoston rooli painottuu sen keskeiseen tehtävään, joka on tarvittavien poliittisten virikkeiden antaminen ja Euroopan unionin toiminnan yleisten suuntaviivojen ja tavoitteiden määrittely;

13. suhtautuu myönteisesti myös siihen, että Lissabonin sopimuksella Eurooppa-neuvostolle annetaan keskeinen rooli perussopimusten tarkistamisessa sekä tietyissä, unionin poliittisen toiminnan kannalta erittäin merkittävissä päätöksissä, jotka koskevat esimerkiksi tärkeimpiä poliittisia virkanimityksiä, eri päätöksentekomenettelyjen poliittisten pattitilanteiden ratkaisua ja joustomekanismien käyttöä ja jotka Eurooppa-neuvosto tekee yksin tai yhdessä muiden toimielinten kanssa;

14. korostaa Eurooppa-neuvoston johtavaa erityisroolia ulkoisen toiminnan ja etenkin YUTP:n alalla, jolla sen tehtävät, jotka käsittävät strategisten etujen yksilöimisen sekä tavoitteiden ja kyseisen politiikan yleisten suuntaviivojen määrittelyn, ovat ratkaisevan tärkeitä; painottaa tässä yhteydessä, että neuvoston, komission puheenjohtajan ja korkean edustajan tulee voida osallistua tiiviisti Eurooppa-neuvoston työskentelyn valmisteluun tällä alalla;

15. katsoo, että tarve parantaa Euroopan parlamentin ja Eurooppa-neuvoston välistä yhteistyötä puoltaa sitä, että Euroopan parlamentin puhemiehen osallistumiselle Eurooppa-neuvoston keskusteluihin luodaan parhaat mahdolliset edellytykset, mikä voitaisiin mahdollisesti hoitaa näiden toimielinten välisiä suhteita koskevalla toimielinten välisellä sopimuksella; katsoo, että myös Eurooppa-neuvoston olisi hyödyllistä virallistaa kyseiset edellytykset sisäisessä työjärjestyksessään;

Eurooppa-neuvoston pysyvä puheenjohtajuus

16. suhtautuu myönteisesti Eurooppa-neuvoston pysyvän pitkäaikaisen puheenjohtajuuden perustamiseen, jolla osaltaan parannetaan kyseisen toimielimen työskentelyn ja siten unionin toiminnan jatkuvuutta ja johdonmukaisuutta;

17. korostaa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tulevaa keskeistä roolia unionin toimielinten toiminnassa, ei Euroopan unionin puheenjohtajana – sillä sitä hänestä ei tule – vaan Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana, joka ajaa sen työtä eteenpäin, huolehtii sen työskentelyn valmistelusta ja jatkuvuudesta, edistää yhteisymmärrystä sen jäsenten keskuudessa, antaa kertomuksia Euroopan parlamentille sekä huolehtii omalla tasollaan unionin ulkoisesta edustuksesta YUTP:tä koskevissa asioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta korkean edustajan toimivaltaa;

18. muistuttaa, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja huolehtii yhteistyössä komission puheenjohtajan kanssa ja yleisten asioiden neuvoston työskentelyn pohjalta Eurooppa-neuvoston kokousten valmistelusta ja sen työskentelyn jatkuvuudesta ja että tämä edellyttää keskinäisiä yhteyksiä ja tiivistä yhteistyötä Eurooppa-neuvoston ja yleisten asioiden neuvoston puheenjohtajien välillä;

19. pitää tässä yhteydessä erittäin tärkeänä, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, neuvoston kiertävän puheenjohtajavaltion sekä, unionin ulkoisen edustuksen osalta YUTP:tä koskevissa kysymyksissä, korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan välillä vallitsevat tasapainoiset ja yhteistyöhön perustuvat suhteet;

20. muistuttaa, että vaikka uudessa sopimuksessa säädetään, että neuvoston pääsihteeristö avustaa Eurooppa-neuvostoa, Eurooppa-neuvoston omat menot tulee esittää erillisessä talousarvion osassa ja niihin on sisällyttävä erityismäärärahoja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, joka tarvitsee joka tapauksessa tuekseen oman, kohtuullisin ehdoin asetettavan kabinettinsa;

Euroopan unionin neuvosto, joka

21. pitää myönteisenä sitä, että Lissabonin sopimuksessa on otettu huomioon mahdollisuus, että neuvosto olisi EU:n toinen lainsäädäntö- ja budjettivallan käyttäjä ja jakaisi päätöksentekovallan (säilyttäen joillakin aloilla edelleen hallitsevan asemansa) Euroopan parlamentin kanssa kaksikamarijärjestelmän logiikan mukaisesti asteittain kehittyneessä toimielinjärjestelmässä;

22. korostaa, että yleisten asioiden neuvosto (ja siten sen puheenjohtaja) asetetaan Lissabonin sopimuksessa keskeiseen asemaan ja että tavoitteena on neuvoston eri kokoonpanojen työskentelyn johdonmukaisuuden ja jatkuvuuden sekä Eurooppa-neuvoston kokousten valmistelun ja työn jatkuvuuden varmistaminen (yhteistyössä Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien kanssa);

23. korostaa, että neuvoston erityisasema yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) valmistelussa, määrittämisessä ja täytäntöönpanossa edellyttää koordinoinnin vahvistamista yleisten asioiden neuvoston puheenjohtajan ja ulkosuhteiden neuvoston

puheenjohtajan ominaisuudessa toimivan korkean edustajan välillä sekä näiden kahden ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan välillä;

24. on vakuuttunut, että yleisten asioiden neuvoston ja ulkosuhteiden neuvoston roolien erottaminen toisistaan Lissabonin sopimuksen mukaisesti edellyttää muutoksia neuvostojen kokoonpanossa etenkin koska Lissabonin sopimuksella muutettujen perussopimusten mukaisten EU:n laajennettujen ulkosuhteiden vuoksi molempien neuvostojen kokoonpanoissa on erittäin vaikeaa säilyttää kumulatiivisia valtuutuksia; katsoo näin ollen, että ulkoministereiden pitäisi keskittyä ensisijassa ulkosuhteiden neuvoston toimintaan;

25. katsoo tässä yhteydessä tarpeelliseksi, että valtioiden tai hallitusten päämiehet (etenkin neuvoston puheenjohtajuusvuoroon siirtyvän jäsenvaltion pääministeri / valtion päämies) osallistuvat tiiviisti yleisten asioiden neuvoston toimintaan joko henkilökohtaisesti tai ministerin välityksellä, jotta varmistetaan yleisten asioiden neuvoston asianmukainen toiminta neuvoston eri kokoonpanojen koordinoinnista sekä ensisijaisten tavoitteiden noudattamisesta ja kiistojen ratkaisemisesta vastaavana elimenä, sillä kyseisten tehtävien katsotaan liian usein kuuluvan Eurooppa-neuvoston vastuulle;

26. ottaa huomioon uudesta puheenjohtajuusjärjestelmästä johtuvan neuvoston eri kokoonpanojen koordinointiin liittyvän epäonnistumisriskin ja korostaa riskien välttämiseksi uusien (kolmen puheenjohtajavaltion muodostavien) 18 kuukautta kerrallaan toimivien ja neuvoston eri kokoonpanojen (ulkosuhteiden neuvosto ja Euroryhmä pois luettuina) puheenjohtajuuden jakavien troikkien ja Coreperin merkitystä koko neuvoston työn yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja jatkuvuuden varmistamisessa sekä Euroopan parlamentin kanssa yhteispäätösmenettelynä tapahtuvien lainsäädäntö- ja talousarviomenettelyiden joustavan toiminnan edellytyksenä toimielinten välisen yhteistyön varmistamisessa;

27. pitää ratkaisevan tärkeänä, että troikat toimivat yhteistyössä tehokkaasti ja johdonmukaisesti koko toimikautensa ajan; korostaa kunkin 18 kuukautta toimivan troikan yhteisen toimintaohjelman merkitystä unionin toiminnan kannalta, kuten on täsmennetty tämän päätöslauselman 51 kohdassa; kehottaa troikkia esittelemään yhteisen toimintaohjelmansa Euroopan parlamentin täysistunnossa yhteisen toimikautensa alussa;

28. katsoo, että neuvoston puheenjohtajuutta hoitamaan alkavan jäsenvaltion pääministerillä / valtion päämiehellä on keskeinen rooli puheenjohtajavaltioiden koheesion ja neuvoston eri kokoonpanojen työn yhtenäisyyden varmistamisessa sekä Eurooppa-neuvoston kanssa tehtävän yhteistyön koordinoimisessa etenkin neuvoston kokousten valmistelun ja työskentelyn jatkuvuuden osalta;

29. korostaa lisäksi, että Euroopan parlamentin kanssa puheenjohtajuuskauden toimista keskustelee ensisijaisesti neuvoston puheenjohtajuusvuorossa olevan jäsenvaltion pääministeri / valtion päämies; katsoo, että neuvoston uusi puheenjohtaja on kutsuttava puhujaksi Euroopan parlamentin täysistuntoon, jossa hän voi esitellä puheenjohtajakauden toimet ja kuusi kuukautta kestävän toimikauden saavutukset ja tulokset sekä käydä poliittista keskustelua mistä tahansa puheenjohtajuuskauden aikana esille tulevasta aiheesta;

30. korostaa, että EU:n kehityksen nykyisessä tilanteessa turvallisuutta ja puolustusta koskevat asiakohdat ovat edelleen erottamaton osa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, ja katsoo siten, että asiakohtien on kuuluttava jatkossakin ulkosuhteiden neuvoston, jonka puheenjohtajana toimii korkea edustaja / varapuheenjohtaja ja johon puolustusministerit osallistuvat tarvittaessa, toimivaltaan;

Euroopan komissio, joka

31. pitää myönteisenä sitä, että komission keskeinen asema EU:n eteenpäin vievänä voimana tunnustettiin

   – vahvistamalla, että komissiolla on lähes yksinoikeudellinen lainsäädäntöaloiteoikeus, joka koskee kaikkia EU:n toiminnanaloja yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka pois luettuna ja jota on vahvistettu erityisesti rahoitukseen liittyvissä päätöksissä;

   – vahvistamalla komission asemaa kahden lainsääntö- ja budjettivallankäyttäjän välisen sopimuksen edistäjänä;

   – vahvistamalla komission asemaa toimeenpanovallan käyttäjänä aina, kun Euroopan unionin lainsäädännön täytäntöönpano edellyttää yhteisen lähestymistavan määrittelemistä, joten Euroopan neuvosto käyttää toimeenpanovaltaa ainoastaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaan kuuluvissa asioissa ja säädöksissä määritetyissä ja asianmukaisesti perustelluissa tilanteissa;

32. pitää myönteisenä sitä, että puheenjohtajan asemaa komission kollegiossa on vahvistettu etenkin komission jäsenten hänelle osoittaman institutionaalisen vastuun sekä komission sisäisen organisaation osalta, mikä luo tarvittavat edellytykset komission puheenjohtajan johtajuuden ja komission yhtenäisyyden vahvistamiseksi; katsoo, että asemaa voidaan vahvistaa entisestään, koska valtion- ja hallitusten päämiehet ovat sopineet, että komissiossa on edelleen yksi jäsen kustakin jäsenvaltiosta;

Komission puheenjohtajan valitseminen

33. korostaa, että komission puheenjohtajan valitseminen Euroopan parlamentin toimesta ja Eurooppa-neuvoston ehdotuksen perusteella muuttaa komission puheenjohtajan nimitystavan luonnetta;

34. korostaa, että komission puheenjohtajan valitseminen tällä tavalla vahvistaa hänen demokraattista legitiimiyttä sekä hänen asemaansa komission sisällä (sisäiset suhteet muiden komission jäsenten kanssa) ja toimielinten välisissä suhteissa yleisesti;

35. katsoo, että komission puheenjohtajan legitiimiyden vahvistamisesta hyötyy koko komissio, sillä toimenpide vahvistaa komission kykyä ajaa itsenäisesti Euroopan etua ja toimia Euroopan toiminnan liikkeellepanevana voimana;

36. muistuttaa tässä yhteydessä, että koska Eurooppa-neuvosto antaa ehdotuksen komission puheenjohtajaehdokkaasta määräenemmistöllä ja Euroopan parlamentti hyväksyy

ehdokkaan jäsentensä enemmistöllä, valintaprosessin menestyksekäs lopputulos edellyttää kaikkien valintaprosessiin osallistuvien osallistumista vuoropuheluun;

37. muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti Eurooppa-neuvoston on "otettava huomioon Euroopan parlamentin vaalit" ja ennen ehdokkaan nimeämistä järjestettävä "asianmukaiset kuulemiset", jotka eivät ole kahden toimielimen välistä muodollista yhteydenpitoa; muistuttaa lisäksi, että Lissabonin sopimuksen päätösasiakirjaan liitetyn 11. julistuksen[1] mukaisesti "Euroopan parlamentin ja Eurooppa-neuvoston edustajat järjestävät ennen Eurooppa-neuvoston päätöksen tekemistä tarpeelliset kuulemiset tarkoituksenmukaisimmaksi katsotulla tavalla";

38. ehdottaa, että Eurooppa-neuvosto antaa puheenjohtajalleen valtuutuksen toteuttaa nämä kuulemiset (yksin tai valtuuskunnan kanssa) ja että puheenjohtaja keskustelee Euroopan parlamentin puhemiehen kanssa tarvittavien Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien johtajien ja mahdollisesti Euroopan poliittisten ryhmien johtajien (tai valtuuskuntien) kuulemisten järjestämisestä ja että tämän jälkeen Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja raportoi Eurooppa-neuvostolle;

Nimittämismenettely

39. katsoo, että edellä mainittuun päätösasiakirjaan liitetyn 6. julistuksen mukaisesti Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan tehtäviin nimitettävien henkilöiden valinnassa on otettava asianmukaisesti huomioon tarve kunnioittaa unionin ja sen jäsenvaltioiden maantieteellistä ja väestöllistä moninaisuutta;

40. katsoo lisäksi, että Euroopan unionin, jäsenvaltioiden ja Euroopan poliittisten ryhmien merkittävimpien poliittisten virkojen täyttämisessä on otettava huomioon paitsi Lissabonin sopimuksen mukaiset maantieteellisen ja väestöllisen moninaisuuden kriteerit, myös poliittinen ja sukupuolten välinen tasapaino;

41. katsoo tässä yhteydessä, että nimittämismenettely toteutetaan parhaassa tapauksessa Euroopan parlamentin vaalien jälkeen, jotta merkitykselliset vaalitulokset otetaan huomioon komission puheenjohtajan valinnassa; huomauttaa, että tarvittava tasapaino voidaan varmistaa vasta komission puheenjohtajan valinnan jälkeen;

42. ehdottaa tässä yhteydessä mahdolliseksi malliksi seuraavaa nimittämismenettelyä ja aikataulua, jotka Euroopan parlamentti ja Eurooppa-neuvosto voisivat hyväksyä:

   – kaksi ensimmäistä viikkoa Euroopan parlamentin vaalien jälkeen: Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien muodostaminen

   – kolmas viikko Euroopan parlamentin vaalien jälkeen: Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiehen kuulemiset sekä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja poliittisten ryhmien puheenjohtajien (mahdollisesti myös

[1] Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitetty 11. julistus Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 9 D artiklan 6 ja 7 kohdasta (uudelleen numeroidun Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 6 ja 7 kohdasta).

Euroopan poliittisten ryhmien puheenjohtajien tai tiettyjen valtuuskuntien) väliset erilliset tapaamiset

– neljäs viikko Euroopan parlamentin vaalien jälkeen: ottaen huomioon edellisessä alakohdassa mainittujen aiheellisten kuulemisten tulokset Eurooppa-neuvosto ehdottaa ehdokasta komission puheenjohtajaksi

– viides viikko Euroopan parlamentin vaalien jälkeen: komission puheenjohtajaehdokkaan ja poliittisten ryhmien väliset tapaamiset; ehdokkaan esittely Euroopan parlamentille; Euroopan parlamentti äänestää komission puheenjohtajasta

– heinä-, elo- ja syyskuu: komission uusi puheenjohtaja sopii Eurooppa-neuvoston kanssa korkean edustajan nimittämisestä ja antaa luettelon ehdokkaista komission jäseniksi (korkea edustaja / varapuheenjohtaja mukaan luettuna)

– syyskuu: Eurooppa-neuvosto hyväksyy luettelon ehdokkaista komission jäseniksi (korkea edustaja / varapuheenjohtaja mukaan luettuna)

– syys- ja lokakuu: Euroopan parlamentti kuulee ehdokkaita komission jäseniksi ja korkeaksi edustajaksi / varapuheenjohtajaksi

– lokakuu: Euroopan parlamentti äänestää koko kollegiosta (korkea edustaja / varapuheenjohtaja mukaan luettuna); Eurooppa-neuvosto hyväksyy uuden komission; uusi komissio aloittaa työnsä

– marraskuu: Eurooppa-neuvosto nimittää Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan;

43. korostaa, että ehdotettua skenaariota olisi joka tapauksessa sovellettava vuodesta 2014 lähtien;

44. katsoo, että Lissabonin sopimuksen mahdollinen voimaantulo vuoden 2009 loppuun mennessä edellyttää Eurooppa-neuvoston ja Euroopan parlamentin poliittista sopimusta, jolla varmistetaan, että seuraavan komission puheenjohtajan valintaa ja sen jäsenten nimittämistä koskevassa menettelyssä kunnioitetaan joka tapauksessa uutta valtaa, joka Euroopan parlamentille tässä asiassa myönnetään Lissabonin sopimuksella;

45. katsoo, että jos Eurooppa-neuvosto käynnistäisi uuden komission puheenjohtajan nimeämismenettelyn viipymättä heinäkuussa 2009 pidettävien Euroopan parlamentin vaalien[1] jälkeen, sen olisi otettava asianmukaisesti huomioon aikataulu, jota tarvitaan Lissabonin sopimuksen mukaisen kuulemismenettelyn loppuun saattamiseen; katsoo, että tällöin komission puheenjohtaja – jonka Euroopan parlamentti voi hyväksyä Nizzan menettelyn mukaisesti – voitaisiin valita Lissabonin sopimuksen mukaisesti, mikäli se tulee voimaan, jolloin koko nimeämisprosessia ei tarvitsisi käynnistää uudelleen;

46. korostaa, että uuden kollegion nimittämismenettely olisi joka tapauksessa käynnistettävä vasta kun Irlannin uuden kansanäänestyksen tulos on tiedossa; tähdentää, että tällöin toimielimet olisivat täysin tietoisia tulevasta oikeudellisesta kehyksestä, jonka mukaisesti

[1] Kuten 11.–12. joulukuuta 2008 hyväksytyssä, uuden komission nimittämistä koskevassa julistuksessa todetaan.

uusi komissio käyttäisi valtuuksiaan, ja tällöin ne voisivat ottaa asianmukaisesti huomioon oman toimivaltansa kyseisessä menettelyssä sekä uuden komission kokoonpanon, rakenteen ja toimivallan; katsoo, että jos kansanäänestyksen tulos on myönteinen, Euroopan parlamentin olisi annettava virallinen hyväksyntänsä uudelle kollegiolle vasta kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan ja komission puheenjohtaja on valittu;

47. muistuttaa, että jos Irlannin uuden kansanäänestyksen tulos ei ole myönteinen, Nizzan sopimusta aletaan joka tapauksessa soveltaa täysimääräisesti ja että silloin seuraavaa komissiota muodostettaessa noudatetaan määräyksiä, joiden mukaan sen jäsenten määrä jää jäsenvaltioiden määrää pienemmäksi; korostaa, että siinä tapauksessa Eurooppa-neuvoston on tehtävä päätös typistetyn komission jäsenten konkreettisesta määrästä; tähdentää Euroopan parlamentin poliittista tahtoa varmistaa, että määräyksiä noudatetaan tiukasti;

Ohjelmien laatiminen

48. katsoo, että ohjelmien laatiminen niin strategisella kuin operationaalisellakin tasolla on keskeistä unionin toiminnan tehokkuuden ja yhtenäisyyden varmistamiseksi;

49. pitää näin ollen myönteisenä, että Lissabonin sopimuksessa vaaditaan erikseen ohjelmien laatimista toimielinten toimintakyvyn tehostamiseksi, ja ehdottaa useiden samanaikaisten ohjelmaluonnosten laatimista seuraavien linjausten mukaisesti:

   – Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat lainsäädäntösopimuksesta tai -ohjelmasta, joka perustuu komission toimikautensa alussa esittelemiin strategisiin tavoitteisiin ja painopisteisiin ja joka on Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteiskeskustelun aiheena ja jonka tavoitteena on saada aikaan kolmen toimielimen välinen sopimus (mahdollisesti erityinen toimielinten välinen sopimus, vaikka se ei olisikaan oikeudellisesti sitova) viisivuotisen toimikauden yhteisistä tavoitteista ja painopisteistä;

   – komissio laatii tämän sopimuksen tai ohjelman perusteella suunnitelmia rahoitusohjelmasta ja esittelee vaaleja seuraavan vuoden kesäkuussa ehdotuksensa viisivuotisesta monivuotisesta rahoituskehyksestä (sekä luettelon ohjelmien täytäntöönpanon edellyttämistä lainsäädäntöehdotuksista), josta neuvoston ja Euroopan parlamentti keskustelevat ja jonka ne hyväksyvät perussopimuksissa määrättyjen menetelmien mukaisesti saman vuoden loppuun mennessä;

   – näin unionin viisivuotinen monivuotinen rahoituskehys on valmis täytäntöönpantavaksi vuoden N+2[1] alussa, ja kullakin Euroopan parlamentin ja komission kokoonpanolla on mahdollisuus päättää omasta ohjelmastaan;

50. katsoo, että viisivuotiseen rahoitusohjelmien ja poliittisten ohjelmien järjestelmään siirtyminen vaatii talousarvioita koskevaa kurinalaisuutta ja moitteetonta varainhoitoa koskevan toimielinten sopimuksen[2] mukaisen nykyisen rahoituskehyksen pidentämistä

[1] N tarkoittaa Euroopan vaalivuotta.

[2] Toimielinten sopimus, – Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen toimielinten sopimus talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta (EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1). Sopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston 29 päivänä huhtikuuta

vuoden 2015 loppuun saakka, jolloin seuraava rahoituskehys astuu voimaan vuoden 2016 alussa;

51. ehdottaa, että lainsäädäntösopimuksen tai -ohjelman perusteella ja monivuotisen rahoituskehyksen huomioon ottaen

   – komissio esittelee vuosittaisen toiminta- ja lainsäädäntöohjelmansa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, minkä tavoitteena on saada aikaan yhteiskeskustelu, jossa komissio voi esitellä tarvittavat muutokset;

   – yleisten asioiden neuvosto hyväksyy Euroopan parlamenttia kuultuaan koko 18 kuukautta kestävälle toimikaudelle kaikkien kolmen puheenjohtajaryhmän operationaalisen toimintaohjelman, joka toimii kunkin puheenjohtajavaltion puolivuotisen toimikauden toimenpideohjelman kehyksenä;

Ulkosuhteet

52. korostaa Lissabonin sopimuksen koko unionin ulkoiseen toimintaan, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka mukaan luettuna, tuomaa uutta ulottuvuutta, joka voi yhdessä unionin oikeushenkilöyden ja alaa koskevien institutionaalisten uudistusten (etenkin kahta tehtävää hoitavan korkean edustajan ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EEAS) toimen perustamisen) kanssa olla ratkaiseva tekijä unionin toiminnan yhtenäisyyden ja tehokkuuden kannalta tällä alalla ja tehostaa unionin näkyvyyttä maailmanlaajuisena toimijana;

53. pyytää, että kaikissa ulkoista toimintaa koskevissa päätöksissä määritetään niiden oikeudellinen perusta, jotta päätöstä hyväksyttäessä ja täytäntöönpantaessa noudatetun menettelyn yksilöiminen helpottuu;

Korkea edustaja / varapuheenjohtaja

54. katsoo, että kahta tehtävää hoitavan korkean edustajan / varapuheenjohtajan toimen perustaminen on keskeinen askel unionin ulkoisen toiminnan yhtenäisyyden ja näkyvyyden varmistamisessa;

55. korostaa, että Eurooppa-neuvoston on nimitettävä korkea edustaja / varapuheenjohtaja määräenemmistöllä komission puheenjohtajan suostumuksella ja Euroopan parlamentin komission varapuheenjohtajan ominaisuudessa ja että koko komission kollegion on hyväksyttävä nimitys; kehottaa komission puheenjohtajaa varmistamaan, että komissio harjoittaa täysin toimivaltaansa ottaen huomioon, että komission varapuheenjohtajana korkea edustaja edistää merkittävästi kollegion toiminnan yhtenäisyyttä ja hyviä tuloksia ja että puheenjohtajalla on poliittinen ja institutionaalinen velvollisuus varmistaa, että hänellä on tarvittavat edellytykset muodostaa kollegio; korostaa lisäksi, että Eurooppa-neuvoston on otettava tämä korkean edustajan / varapuheenjohtajan tehtävän ulottuvuus huomioon ja edettävä menettelyn alusta tarvittaviin kuulemisiin komission puheenjohtajan kanssa onnistuneen lopputuloksen varmistamiseksi; muistuttaa nimitetyn korkean

---

2008 antamalla päätöksellä 371/2008/EY (EUVL L 128, 16.5.2008, s. 8).

edustajan / varapuheenjohtajan poliittisia ja institutionaalisia valmiuksia arvioidessaan käyttävänsä täyttä harkintavaltaansa uuden komission nimittämisvaltuuksiensa rajoissa;

56. korostaa, että Euroopan ulkosuhdehallinto (EEAS) tukee merkittävästi korkean edustajan / varapuheenjohtajan toimintaa ja on keskeinen tekijä unionin ulkoisen toiminnan uuden yhdennetyn lähestymistavan menestymisessä; korostaa, että uuden yksikön perustaminen edellyttää korkean edustajan / varapuheenjohtajan muodollista esitystä, jonka hän voi antaa vasta aloitettuaan tehtävässä ja jonka vain neuvosto voi hyväksyä komission hyväksynnällä ja Euroopan parlamentin annettua asiasta lausunnon; kertoo aikomuksestaan käyttää täysin budjettivaltaansa Euroopan ulkosuhdehallintoa perustettaessa;

57. korostaa, että korkean edustajan / varapuheenjohtajan tehtävät ovat erittäin vaativia ja edellyttävät runsaasti koordinointia muiden toimielinten, etenkin komission puheenjohtajan, jolle korkea edustaja / varapuheenjohtaja on poliittisesti vastuussa komission, neuvoston kiertävää puheenjohtajuutta hoitavan jäsenvaltion ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan toimialaan kuuluvissa ulkosuhdeasioissa, kanssa;

58. korostaa, että korkean edustajan / varapuheenjohtajan toimen perustamiseen johtaneiden tavoitteiden saavuttaminen riippuu pitkälti komission puheenjohtajan ja korkean edustajan / varapuheenjohtajan välisen poliittisen luottamuksen suhteesta ja korkean edustajan / varapuheenjohtajan kyvystä toimia tuloksekkaassa yhteistyössä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, neuvoston kiertävää puheenjohtajuutta hoitavan jäsenvaltion ja alaisuudessaan toimivien, unionin ulkosuhteisiin liittyvää erityistoimivaltaa käyttävien muiden komission jäsenten kanssa;

59. kehottaa komissiota ja korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa hyödyntämään täysin mahdollisuuden esittää ulkosuhteita koskevia yhteisiä aloitteita unionin ulkosuhteiden eri toiminnanalojen yhtenäisyyden tehostamiseksi ja yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyvien aloitteiden hyväksymiseksi neuvostossa;

60. katsoo, että korkean edustajan / varapuheenjohtajan tehtävien keventämiseksi on keskeistä toteuttaa seuraavia käytännön toimia:

- korkean edustajan / varapuheenjohtajan on annettava nimittämisehdotus erityisistä edustajista, joiden tehtävänä on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 33 artiklan mukaisesti auttaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa tämän erityiseen toimivaltaan kuuluvissa, yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyvissä asioissa (Euroopan parlamentin on kuultava neuvoston nimittämiä erityisedustajia, joiden on tiedotettava toimistaan Euroopan parlamentille säännöllisesti);

- korkean edustajan / varapuheenjohtajan on koordinoitava muihin aloihin kuin ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyvät toimensa mahdollisimman hyvin asiasta vastaaville komission jäsenille ja delegoitava heille tarvittaessa heidän erikoisalaansa kuuluvat Euroopan unionin kansainväliseen edustamiseen liittyvät tehtävänsä;

- estyessään osallistumasta ulkosuhteiden neuvoston kokoukseen korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa edustaa puheenjohtajuusvuorossa olevan jäsenvaltion ulkoministeri, mikä edellyttää tiivistä yhteistyötä näiden kahden tahon välillä;

– estyessään osallistumasta ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevaan kansainväliseen ministeritason kokoukseen tai tapahtumaan korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa edustaa pyynnöstä joko puheenjohtajuusvuorossa olevan jäsenvaltion ulkoministeri tai erityinen edustaja, jos kokous tai tapahtuma käsittelee tämän toimivaltaan kuuluvia asioita;

Edustaminen

61. katsoo, että Lissabonin sopimuksessa perustetaan tehokas mutta monimutkainen unionin ulkoista edustamista koskeva toiminnallinen järjestelmä, ja ehdottaa, että se järjestettäisiin seuraavien suuntaviivojen mukaisesti:

– ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyvissä asioissa unionia edustaa valtion ja hallitusten päämiesten tasolla Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, jolla ei kuitenkaan ole toimivaltaa käydä poliittisia neuvotteluja unionin nimissä, vaan toimivalta kuuluu korkealle edustajalle / varapuheenjohtajalle; häntä voidaan myös pyytää edustamaan Eurooppa-neuvostoa tietyissä kansainvälisissä tapahtumissa;

– komission puheenjohtaja edustaa unionia korkeimmalla tasolla unionin ulkosuhteisiin tai unionin ulkoiseen toimintaan liittyvää tietyn alan politiikkaa koskevissa asioissa (ulkomaankauppa jne.); tehtävän voi niin ikään hoitaa korkea edustaja / varapuheenjohtaja tai asiasta vastaava / valtuutettu komission jäsen komission alaisuudessa;

– korkea edustaja / varapuheenjohtaja edustaa unionia ministeritasolla tai kansainvälisissä organisaatioissa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (neuvottelu ja toteuttaminen) tai unionin yleistä ulkoista toimintaa koskevissa asioissa sekä muilla unionin ulkoiseen toimintaan liittyvillä erityisaloilla (mutta päätäntävalta on komission jäsenten kollegiolla); korkea edustaja / varapuheenjohtaja vastaa myös ulkosuhteiden neuvoston puheenjohtajan ulkoisesta edustamisesta;

62. katsoo, että erityistilanteissa voidaan ajatella, että neuvoston puheenjohtajaa, etenkin yleisten asioiden neuvoston puheenjohtajaa (etenkin puheenjohtajuutta hoitavan jäsenvaltion pääministeriä) sekä neuvoston tietyn kokoonpanon puheenjohtajaa voidaan pyytää edustamaan unionia ulkoisesti Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja korkean edustajan / varapuheenjohtajan suostumuksella;

63. korostaa kaikkien unionin ulkoisen edustamisen eri tehtävistä vastaavien tahojen koordinoinnin ja yhteistyön merkitystä unionin ulkoisen yhtenäisyyden ja näkyvyyden varmistamiseksi;

°

° °

64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalle, jäsenvaltioiden parlamenteille, neuvostolle ja komissiolle.